

Memo

Aan Overheid.nl
Van Manuel Snijders (Manuel.Snijders@wigo4it.nl)
CC Charles van Agthoven
Datum 08-01-2018
Onderwerp Consultatie "Besluit beslagvrije voet".

Eerst een algemene opmerking: ik ga ervan uit dat mede het doel van de nieuwe wetgeving is vereenvoudiging uitvoering beslag door de beslaglegger (inclusief de gemeenten bij eigen beslag).

Ik concentreer mij op de gemeenten en specifiek op artikel 475da lid 4 (verkort: "toepassen beslagvrije voet 95% indien maandinkomen gelijk of lager is dan de genoemde normen in de Participatiewet artikel 21). Het volgende valt mij dan op.

In artikel 475da lid 4 wordt helaas geen rekening gehouden met het toepassen van de verschillende soorten vrijlatingen in de Participatiewet artikel 31 lid 2. Dit heeft dan de volgende consequenties:

1. Een beslaglegger kan bij een uitkering levensonderhoud van de gemeente niet meer blind uitgaan van een beslagvrije voet van 95% maar moet onderzoeken hoe de uitkering er precies uit ziet (aanwezigheid vrijlating) en dus of mogelijk artikel 475da lid 2 (onderzoek + berekeningen) van toepassing is.
2. De gemeente kan bij eigen beslag niet blind 95% toepassen maar moet bij een vrijlating ineens lid 2 toepassen. Oftewel onderzoek gaan doen en aansluitend gaan rekenen. Tevens is een vrijlating niet altijd meer gebonden aan een vaste aansluitende periode, dus met pech elke maand een verandering van methodiek en herberekeningen (geen inkomen: dan geen vrijlating en dus 95% toepassen. Wel inkomen + vrijlating, dan toepassen lid 2).
3. De klant, die parttime gaat werken en recht heeft op een vrijlating, krijgt "als bonus" een (waarschijnlijk) hogere beslaglegging. Kan contra productief werken.

Al het bovenstaande geldt trouwens ook indien gemeenten, die met toestemming van het Ministerie, gebruik maken van een experimenteer artikel inzake bijstand/inkomen.

Verder heeft artikel 475da lid 4 ook zijn invloed op te verstrekken (levensonderhoud) bruto uitkeringen IOAW en IOAZ door de gemeenten:

4. Deze uitkeringen zitten over het algemeen netto enkele dubbeltjes boven de bijstandsnormen uit lid 4. Dus voor die klanten geen 95% bepaling maar altijd toepassen lid 2 zijnde onderzoek + rekenen door de beslaglegger / gemeente.
5. Lid 2 is in ieder geval bij toepassen vrijlating op die uitkeringen (artikel 8 IOAW / IOAZ) altijd van toepassing.
6. In sommige gevallen altijd (kostendeler) 95% toepassen en dit soms ook bij bepaalde hoogte inkomsten (dan mogelijk totaal netto inkomen enkele dubbeltjes onder bijstandsniveau dor het bruto/netto traject oftewel toepassen artikel 4).

Gevolg van huidig artikel 475da is een mogelijke verzwaring voor de gemeenten / beslagleggers inzake uitkeringen (levensonderhoud) van die gemeenten, is verder niet erg klantvriendelijk en niet bevorderlijk voor re-integratie, is ook m.i. wat onduidelijk voor de klant en het vergroot de kans op fouten in het nadeel van de beslaglegger of klant.

Daar artikel 475da lid 4 natuurlijk een bredere werking heeft, oftewel ook van toepassing is bij een inkomen niet van de gemeente, begrijp ik de introductie wel. **Wat ik echter mis** is een simpele toevoeging cq nieuw lid:

- "Indien er sprake is van een uitkering levensonderhoud (= IOAW / IOAZ / Participatiewet inclusief Bbz) door de gemeente geldt altijd een beslagvrije voet van 95%".
Dit uiteraard uitgezonderd artikel 475e.

Zo'n soort toevoeging voorkomt heel wat stress, arbeid en fouten bij beslagleggers en gemeenten.

Memo

En om helemaal compleet te zijn:

Bij mijn weten heb je in de gemeenten over het algemeen een tweedeling:

- De simpele aflossing (beslagvrije voet 95%) intern of beslaglegging door een deurwaarder (middels exploit) wordt uitgevoerd op de werkvloer.
- De aflossing van een ex-klant wordt uitgevoerd door een kleine specialistische afdeling, daar komt meer bij kijken (berekeningen).

Met de nieuwe regels moet ook de werkvloer, die het beheer hebben over lopende uitkeringen, voor hun doen ingewikkelde berekeningen gaan uitvoeren.

NB: Ik verwacht dat artikel 475e lid 1 ook nog een impact zal hebben op gemeenten. Immers conform individuele gemeentelijke beleidsregels kennen gemeenten bij daklozen verschillende kortingen (van 5% tot 20%) op de alleenstaande norm (= 70%). De hoogte van de korting is vaak mede afhankelijk van het dakloos zijn in combinatie met dag-/avondopvang (in het kader van bijvoorbeeld re-integratie of geestelijke bijstand). In dat laatste geval (opvang) moet de klant mogelijk wel een bijdrage betalen (denk o.a. aan het Leger des Heils).

Dat maakt straks allemaal niet meer uit, alles boven de 45% (van een uitkering van 50% tot 65%) wordt gebruikt als aflossing. Niet erg stimulerend voor de klant inzake het re-integratie / geestelijke bijstand traject en problemen straks bij betalen eigen bijdrage opvang.

Hier heb ik zo snel nog geen "slimme oplossing" voor.